

koliko kola gorivom, primakoše k drvenoj ogradi mjesta i zapališe je. Prestrašeni Vrličani pobjegoše u tvrđavu. Ali u tvrđavi nije bilo vode ni dosta hrane. Turci ih počеше pozivati na predaju, obećajući im s jedne strane sve i svaka, a s druge strane prijeteći da će sve poklati, ako se ne predadu. Zapovjednik na žalost predade grad, uz uvjet da se nikomu neće ništa zla dogoditi: što Turci obećaše. Ali, kad se grad predao, samo nekolicinu pustiše da slobodno otidu; druge, koji su bili viđeniji, poklaše, a sve ostalo odvedoše u roblje, vrativši se s plijenom u Sinj k zapovjedniku Čeliću.

Čelić je bio poslao 2000 vojnika na Klis, gdje je general Emo skupljao pomoćne čete iz Splita i Poljica. Nešto Tatarara poslao je i na Neorić do Konjskoga. Ali ih suzbiše Emove čete, otevši im zarobljeno blago i sijeno, radi česa biše prisiljeni vratiti se u Sinj.

Vojska koja je bila pošla na Drniš i Vrliku, slavodobitno se vrati u Sinj 2. kolovoza. Istom 4. i 5. kolovoza cijela vojska pregazi Cetinu, jer su dotada čekali topništvo koje još nije bilo čitavo stiglo. Utaborila se je blizu Sinja na 2—3 milje udaljenosti. Još Turci nijesu počeli navaljivati, nego 7. kolovoza poslaše pod jakom pratnjom glasnika s 4 pisma, upravljena pretstavniku i poglavicama sinjske krajine, a glavno vrhovnom zapovjedniku Dalmacije. Glasniku pođe u susret vitez Grčić Don Ivan. Ovaj primi pisma i jedno, budući otvoreno, pročita. U njemu serašćer pozivaše zapovjednika tvrđave, da, prije nego zagrme turski topovi, preda tvrđavu, koja po pravu pripada sultanu; ne učini li toga bezodvlačno, neće s njima imati više milosrđa, nego će svi biti na koce nabijeni. Vitez Don Ivan, pročitavši pismo, neustrašivo ga vrati glasniku zajedno s drugim trima pismima, odgovorivši da mu je naredeno, da ne prima pisama i da odbije svaki dogovor, a da će tvrđavu braniti do zadnje kapi krvi svekolike posade.

To je bilo u 2 sata popodne. Serašćer odmah postavi konjanike da straže po okolici, da ne bi s koje strane došla kršćanska vojska u pomoć gradu. Obnoć razmjesti oko grada četiri baterije topova. Prva je pucala iz topa sa 20 cm. širine; druge dvije bile su nešto užega ušća. Četvrta je sastojala od dvije lumbarde, od kojih je jedna izmećala tana od 300, a druga od 100 librica težine. Sve četiri bate-